

РУСЬКІ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВІЇ

Найважливіші висті.

У Іспанії

Революціонери мали великий успіх на сиверній фронті, две основні фортифікаційні лінії були бар'єрами, але революціонери іпак надладали. Зос тим будає фронт революціонероу на югу пред Мадридом моцнайша, бо т в хрибтох осигурани. Ище маю революціонери вжак другу сиверну фортифікаційну лінію Сан Себастьян и вец будає у їх руках цела сиверна Іспанія.

Гитлер пита колонії.

У Нирнбергу у Немецкій отримув ше конгрес Гитлеровей странки. На тот конгрес Гитлер сам не пришол, але послал свой привит, у котрим гвари, же Немецка ти може жити без колонійоу, в котрих би хотла Немецка добивати материял за свойо фабрики и две би могли Немецк, котри не маю места у своей оцвинітці, висельовац. І так Немецка крочай на крочай иде за тим, да зати постає така велика сила ледви свронскими державами, яка була пред войну.

Конец Абесинії.

До Риму пришол тайник Союзу Народок Ансоло, да ше в талиянску владу догвари о тим, як да ше Італія помирить оу Союзом Народок. Повини итише, же Союз Народок вируди Абесинию вое членом Союзу и на ансольскім засіданню Союзу Абесинія уж не будає мац места. Зос им Союз Народок потвердан, же Абесинія як самостойна держава вецей не цотой. То будає надгробни камень над Абесинию як самостойну державу. Талиянска вла надаладала обще людске и природне право!

Польска и Французка.

Недавно нацивел Варшаву шеф французкого генералного штабу генерал Гамелін, в терас пришол до Паризу верховил командант польскей армії ген. Ридз-Смигли. Французи го привитали в таку параду, як якого краля ище и баржеј. Французи це прицатнуц Польску су себе и да ю стирни од союзу в Немецку. Новини уж итише, же мелли Польску и Французку направена таємна догварка, же Польска иудає Французку брашиц, кед би ю Немецка без иякей причини нападла. Чи то висте правда, невдолго ше увиди, бо лавна препрека польско-французкого приятельства цет у тим, же французка рима з большевиками, а Польска грима юльш, на найважших своїх неприятельох.

Большевицки капитализм

(Зос Послания митрополита Андрея Шептицкого).

Комунисти ше любя хвалит, же вони єдині бранители слабих и украинских, а єдині беспеду, вони су за худобу. Але як цо шикко, цо вони о себе гурора, цитанство, так и цоту. Комунизм не лем же не бранит худобних и украинских, але вони их найвекши неприятель и приволя ка безконечни страдания.

Кед би зме ше зацатили земледельца в Україні, в гот би и в Русії, цо то комуниста ледо большевицам, лем би оловед, же большевицки то пивеки, котри до остатней капки криви вишцикую худобни народ. И лавше ані не мож означит большевицкоу.

Большевицки капитализм.

Большевицки ше хвалит, же вони ше боря проти капитализму и зос шиккими исправцами, котри капитализм "людом робит". На то треба новеси и шикко не може то любит, же большевицки стоєт на капитализмом и то на найгорших капитализмом, котри в старинути у єдиних руках.

Як же то большевицки робит?

Вони вжали монопол цалей продукції до своих руках и на тот спосіб силує своих гражданоу, да им плаца безимену и сириту порцію. У других державах постой вниа порція, дангид и бара велика. У большевицкей держави крім внией порції єст и цота тайна, бо народ шикко муши куповац од держави и вниа постає цени лави сама єст и шикко хасен иде до кипені большев. панох.

Большевицки вироблює шикко бара туньо прето, бо маю задармо работікоу, котрих цити не плаца, а карма их не псох. Там єст миллиони людзоу, котрих большевицки вигнали на присклин роботу, вжали и жем од парастох и цали урожай идеє держави.

Циль большевицкого "демпингу".

Прето баш продукция у большевицкох туньо, лав у других крайоу. Вони вивозую свойо продукти до других крайоу и даваю роботу испод цени (большевицки "демпинг"), да зинца фабрики и земледельство у других крайоу. На тот спосіб псгавали миллиони работікоу у других державах без роботи. Тим безработним обещаю большевицки агенти шикки блага, лем да их цитиря на штрайк. А ти саради им не стало, за сам штрайк и да себе работікоу вкробя-роботу и вешу плацу, але лем да шею и ширя назадовољство и ган приправя революцию у других державах. Єто то вони су!

Большевицкоу граба, да ше и у других крайоу як в Русії шикко цесрваши и зинца, а кед мудри и лукави большевицки везию шикко до своих руках и у других державах,

на приклад у Іспанії, Французкей и буду и ту шикки крив худобного народу, як терас цитаню у Русії и Україні.

То циль шикких їх змаганьох! Вони прето каждому обещаю шикко, цо лем вони себе жада. Мєнши порціи, ядарица жем, касирани войска, в єдиним словом шикко, цо ше кому неч. Вони готови єдиному обещац єст, в другому друге, цалком противне першому. Бо им не стало, цо вони обещаю, але иде лем за тим, да направя незадовољство, несподу и ган приправя свою кириву революцию.

Таки су єто большевицки! Их цитанство вниа краю.

Слики з еспанского пекла.

Тот, цо ше терас робит у Іспанії, приволя страхоти московской большевицкей революції 1917.-18. року. Еспански учейци московских большевицких надиктели своих московских учейных. Большевицки аловди по жварски муча своих жертви, цитири приду до их руках. Забивали заробованих и ранєтих. И так на приклад у касарни у месту Ілхон, котру большевицки вжали од народних революціонероу, не було ані заробованих ані ранєтих. А у тей касарни було 600 воакоу, котри ше дзвигли проти большевицкей влади. Шикких большевицки поштраляли. И ранєтих!

Муча людзоу у церкви.

З того большевицкого пекла чудом сцекли треме державниє зос острова Куба. Гот вони млади хлопи, але су шикки як голуби. Пошквели за 25 днї, котри врезали у єдиней церкви, котру большевицки премењели на немийну. З нїма вше було 170 особ.

Вони проповедаю: "Ми були заварти у церкви у месту Кавадонья. Цале време ми ше моцели, да нас Бог спатиє з руках тих жвароу. А нашо большевицки стражаре шмелли ше з нас, видриньовали ше нам, ковали, до нас и предзивали нас з найгоршихма жєнами. Страция ствари ше збули у тей церкви. Жєли вигановали за власи в церкви.

Кед большевицкоу на фронті було слабо го ми такой оцетели на нашей сирі. Аж на остатку пришил им дивольск думка цових мукоу за нас. Єдиноу днє вигнали нас в церкву. Далк нам до руках ашови и гварєли да колемє под мурами церкви. Вкопали зме тукел под церкву, а стражаре нам цотоловали цредо. До того гунєлу под церкву цотолока вони минк и у "латоки час" дзвигну церкву

Остатні уж час.

да шипки пошлице предплату, котри сце до терас ище не послали. Друковане новиних коштів велькы пенаж, а предплата слабо приходжи. Предплата в вато предплата, бо не плаци на предок, а гоч под рока давно прешло, велі и велі ище пїч ва тот рок не послали. А ми да дїй чекац не можеме!

Пешка посламе чеки и модїме, да шипци пошлю такої заостату предплату. Чеки не посламе до Керестура, Коцура, Дюрдьова и Миклушевцох, бо там маме своїх повереникох, котрих ту терас поволуаме, ди у тим мешацу обиду шипких наїних дружинок и предплату повбераю.

Уирава „РУСКИХ НОВИНОХ“.

расци а Києва а вельким трудом гнань загашели, але другу нод лас зали почал горити. Раауми ше, же то робота свидомих Українцох-дацинтох. 23 юла хтошка занавел лас при Пуци-волиця и од того дня през даскельо тижнї хтошка наїли лася наоколо Києва. Була велька суна и чиждо бара велька. Але аа большевикох пайгорше то, же ше не ака, хто ласи дала, бо нікто не влавени.

Уобще терас на Україци вре, а то бара опасно за большевикох.

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Ти, до знаш.

Ти, до знаш число людских власох,
За людских верних знапї ридихи,
Появнї тану наших часох:
Чом в стварох Твоїх робя шпихи?...

Врац заблукани твоїо овци
И в цеплї обивї их роковнї;
Острей их, да ци ше не замарнїо
И зос сїу смертельного тарнїо.

Най живот гледам.

Най живот гледам як Августин
Розбудз Ти у мнє вельку жажду,
Да видзем в драгох шмерцих дуснїх
И гледам Це а минуту кажду.

Вон видзел вшодзи Тойо шлїди:
У добру и чешкеї биди;
И гоч ше дуго, дуго блунал,
Усердно Тебе, Царю, шунал.

С. Саламон.

Пречистая Дїво, Мати Руського краю,
З ангелами и святими Ти величаю...

Бдну писню вкладаме до просьбох, котри нам радо пїслушаш...

Не маме слова похвала. Намно на предки вичернали. За нас досї пречитац єдну їх стихуру, бо аме приїти а стараннїа за лїпшим ту на жема... Допун, да за віхами-коїторнїе їх слова. „Пречистая Дїво, Мати...“ и да блїгаме:

Врад часи, кед вецей радосцї було; кед спокійно под твоїм докровнїм дуркала шерца; важдїні нас, да ше не зламеме у бурїїох. Пред шмерцу влож до нас ище вельо силнї, да шертїме: „Пречистая Дїво, Мати...“

„Ти грїшников а тяжкої муки через Твої спасавїи руки...“

З потоку зла вибавїи нас... Меркуван, кажди крачаме, а драгох нам пернє уклонївїи, чистом нас драгом водївїи... Заслїокуш нас пред очма з своїм омафором, цо забиваю...

Чувам крїце невїносна, заїрани чєсногї а даску. З даску в небе вимодлєву. В небе и крїце ми верїме; до котрого ше верїме. Ми не зїмеє шипки модїїц, ми не зїмеє шипки плавац як модїєли и шипваки ласїо старїи у превїлосци. Все прим писню їх и нашу:

„Пречистая Дїво, мати...“

С. Саламон.

Як Сталїн сиревед Вішовєра и тор.

На процесу проти Вішовєра, Камєвєв и тов. предїкох болїшев, сурвнїи и другох самого Лєнїн, котри ше посїдено у Москви звершел и оскарженїи булї контрєлїя, шипки оскарженїи гуторєнї самїи проти себе, самї себе тужєли и приканавали, же ааслужєли шмерц. Цїлї швет ше чуавал, як вони мєгли так гуторїц. Аж терас ше зна причина тому. Пред процесом Сталїн обєцал оскарженїем, же буду шипки помїловани, кед буду самї себе тужїи. Але то аам була дам спроводїна того кирвавого дїклатора. Бо в даскельо годївнї по зверїєннїи процесу, на два годївнї по полїноцї, привєдїлї чєкїстї шїпцїх шєстїи осудєнїх до єднїго а рїсохнїм муром оградєного двєра а там нїх двох и двох вєрац контрєлїя. При тим ше Вішовєв (Жїд) найвєцїй бал. Не могол внї стан при мурє а хрїбїом обрєцєнїи ту катїонам, котри штрєлїя, але го мїшєлїи приївїлї. Але тот кєтї Вішовєв знал без страху у початку револуцїї контрєлїя вєрїи и вєрїи нєвнїнїх людєох. Од того мїлї од тоїтї и умарї.

И стаїлїн таи прєбїває, бо таки є Божїи суд!

Прєпїданє боц-шєвнїаму.

На початку револуцїї болїшевнїцкї нодїо-вє аложєлїи кирвавїи, же недолїцїи до того, же би вєдєн другого забївал, як то робєлїи вєждєє французкєї револуцїї.

А мєрдантїи цо ше указало? Болїшевнїцкї влїдарє ище кирвавєїїє забїваю себе, як по аше забївала предїкнїи французкєї револуцїї. Сталїн дам контрєлїя своїх товаринок якїє Вішовєв, Камєвєв и рїцє 14 другох. То нам шрєцїи, же ше болїшевнїкам рєвалїда од гєрє -- їх вєждєох. Яїтє збєшнїєтїи пєрї шурїи ше лєдєн сєбу болїшевнїцкї вєждєє. Сама револуцїя яєрє своїх дєвєох, исторїкє ше понавїлї. Рєвалїданє болїшевнїзму уж ше почєзїлї. Вєлїкї дєвєї вїнїлїєбїєнїя нєвнїго на-рєду аїє болїшевнїцкїх оковох уж ше прїбї-жув! Будамє рєтовїи!

Борби у Палєстїнї.

Кирвава борба Арабєох зос Жїдами и Англїїцїами у Палєстїнї не прєстєва. Арабї гварї, же дєлїлї не прєстанє вєйованї. Дєх Англїїцїи не забїраїи Жїдом прїходїцїи до Палєстїнї и куповац жєм од Арабєох. Вєїїлїа Арабєох зос Жїдами збудєлєа у нїх свїдомєсцє зєвдїнїчкїх нацїоналнїх нїтерєсєох и жажду на оснєванїєм своєї арабєкєї дєржавї. Таки рїух оцєркєнїє рїаснї, бєрєа опаснїи зє Англїї-цєох. Прєтє Англїя сєвє зауставїлїи нєсєлєованє Жїдєох до Палєстїнї, лєм да ше Арабї змїрїи Жїдєам ше прєтє барє зєвкїи и мєлєку по нє-лєму швєцє протєстнїи сєдєвнїи.

Одлїчнїа пєстєпєнїа и зєвжєтєа борїїа Ара-бєох у обрєвнїи угрєжєнїх нацїоналнїх нїтерє-сєох прїмїуцєлєа таку сїлнїу дєржавїу — Англїю да рєхувє зос змєлєнїямнїи тєї малєї дєржавї.

Сталїн ше бої аа своїи живот.

И до терас ше болїшевнїцкї дїклатор барє чєжєа, да го дахтє не забїє лєбо не отрєдї. Але у остатїїм часу, по процесу Ві-шовєвєа, чува ше крїце барєкєї. Вон скоро вїїдєє на вїходїи з Крємлїи (кїрїєсцї у Москви). По гарадїїцєох, котри вїдєлї до вєгїо хїжєох прє-сїартє шрєкєа од дрєту, прєз котру мїлєє така мєдїєа струєа, же хтє ше вїї догнєв, остєлєа на мєсцє жєртєк. Кїлїнїи у Крємлїї уобщє нєт, а лєвєрїи ше отєвєрєає а пємєцїу єлєктр. гумбїїкєа, кєрєа є на стєлє у Стаїлїнєвєї хїжїи. Алео Стаїлїна закрїтїи цїлїи а жєлєзнїкєа грїбїїєа пє-лєхїи, а облєкнї су од тєвнїго грїбїєго и мєднєго сєклєа, же го пїлєкєа не гєлїи прєбїєц. Окрєкєа дєхтєр прєвєїтєрєа зєвкєє вєдєнї, же бїи у нїм нє булє отрєвнї. И го вєнєсєє жївот!

Гуга у устєох и гєрлєу.

Гєлї гуга хєрєтєа нє євнїм мєстєу чїлєвє-чєго шєдєа, дєє ше лєкєдїи прєвнїи и шїмєрєзєнїи рєвнї, аїпак гугу трєбє рєзєвєнї: як хєрєтєу дє-лєго чєлєа, бє од тїх рєвнї вїдєє отрєвнї по цєлїи цєлєу и дєлєа гєрлєу (прїи оштрєїїнєї гугї 40-41 стєвєнї) и чєлєкєа штрєу, а жєї пєкрїтєком на зєлєо, же зїрєкєнїєм вєстїїи шїмєрїи. Кєд рєвнї нє вєлїкї, нє шїмєрєдєа, нє-чїстєтєа нє нїх нє вєлїлєа, тєдї отрєвнї, цо вїдєє од тїх рєвнїх нє так мєрїєнї, нї таїи оштрєо нє-пєдєує на шєрцє и на пєкрїтєкєа, чїлєстєтєа малєо нє малєо самєа ошєдєнїє, рєвнї зєрєнїїи и члє-вєк (лєвєцїї) ошєтєнє у жївоту, ошєдєнїи.

Зос тєгєо вїдєнїєм, же трєбє лїчнїи нє лєж саму хєрєтєу, гугу, аїє в цєлїєм хєрєтєо члє-вєкєа, котрїи мєгєл бїєц слєбїи и шїцє прєд тїи, дєк ше пєхєрєл на гугу, мєгєл мєлє дєкїи дру-гї хєрєтєа, аєо в вєобщє од прїрєдї слєбїи и зєтєо мє слєбїу ошєгєрлєу мєцї прєцїи пєхєрєнїя уобщє (а одворнїу сїгєлєу прєцїи пєхєрєнїя мє кєждїи члєвєк у вєкнїїє-мєншєї мєрїи). Дєкїє гуга хєч мє и нє алєу фєрмєу, дєвєкєо кєвєк мє-жє умрєц, хєч го и лїчнїє прїдїїи „шлєсєтєл-нїи“ лїхєм прєцїи гугї, аєо го лїчнїє нє прє-вїлїєо, як цє булє до 1884. рєкєу. Дєвєкєо мє-жє умрєц и тєдї, кєд у гєрлєу уж нєт гугї, вїгєо гєрлєу уж цєлїєм чїстє, мєжє уж дєбрє пїтї, сєцї, дїхєтї, аїє шєрцє мє ошєдєбїєлєо на тєлєо, же нє мєжє дєлє рєвнїи и вєстїїи шїмєрїи; а другїєрєз прїчїнїа шїмєрїи мєжє бїєц отрєвєнїє цєлєа нє дєлє зос отрєвєу гугї, аїє и зос мєчєм, котрїи нє мєжє вїнтрїмєлє, од гугї хєрїи пєкрїтєкєа.

Тєлєа слєчєаї бївєлєо нєївєсєрєвнїа у злєїї фєрмї гугї, вєдї ше мєжє од шїмєрїи шїпнїкєа лєж мєлєкєа чїслє хєрїїх и тє дєлє кєд ше на рїрємє у вєлїкєї рєдїєвнїи пєлїєс лїк (сєрєж) прїєнї гугї и тє по вєзможнїєсцїи у почєткєу хєрєтєа на пєршїи аєо на другї дєсєнї пєхєрєнїя.

А чї ше мєжє пєванїц пєршїи дєсєнї пє-хєрєнїя на гугу? Кєд є тє пєршїи слєчєаї у вє-дєлєо, и кєд нїшє хєрєтєа нє нїтєрєдєвєнєа од стрєвнї хєлєвєкєкєї зєвкєдєа, дєє ошєдєнїє од нєсє дєхтєрє зєтєрєнїє од хєрїїх на аналїзєу, тєдї нїцє мєжє прєвєсєц, же тє ошєдєлїє нє прєвєа гуга, хєч зє дєхтєрєа мєжє бїєц цєлїєм лєкїо, же тє є прєвєа гуга, аїє кєд од стрєвнї лєвєцєа прїдєлє нїтєрєдєа, же тє прєвєа гуга, тєдї у кєждїи дєлїїнїи слєчєаїю пєхєрєнїя на гєрлєу, вїнє трєбє зос вєлїкєу гумнїю рєчїуцєа зє гугу, дєрєз вєлїи дєхтєрєа и лїчнїи, а нє чєлєац ишєє и зєтєо, бє сєрєж нєвнїцїї самєо нє сєбє нє чїхєдїїнїи. Гєрлєо хєрєтєо у шїкнїи слєчєаїю на

Чїтєїцє и рєшїрїєцє „Рускїи Новїнї“.

шлюбодно рушац и не шлюбодно у тарле зп пильшаме дилки чопи, бо то груби и опаски поступок за дзецко и опаски за други дзеци, бо на пальцах ше прекокси нечистота, котра спричиново туту. Дозволено лем пилковац гарло зос ліком, котри превинше дохтор, а зловка класи обклади.

(Далей будас.)

Вшелїячина.

Церква на води. У Буенос Айрес (Бразилія) збудовали ладіо-церкву Христа Царя. Вона длугока 30 метери, а широкв 6-20 мет. Місци ше до ней вецей як 200 особи. Прекрасни елтар и турія су на преднай частк ладі. При церкві вст бивали за панона и за двох послужительох. Тота церква нїва помедан малкими островами на морю, котрих там барз вельо и люде а островох можу у ней пребивац Служби Божей. Бо иннак острови барз малки и церкву себе збудовац не годни.

Порція од мачкох. Тоту порцію — оада перши на швецк явведол варони Инсбрук у Австриї. Од каждей мачки плаци ше 100 д лордки на рок. Варошка управа оправдує тоту порцію зос тим, же ше у Инсбруку мачки барз умножели и тамани итци.

И цар и жобрак пред Богом одлаки. У Англії вст у катол. церквох обичай, да ше каждей вдалелі у церкви по казаню читаю мена тих, цо у преплим тижню умарли. По шмерци ливийского краля Георгія читали померших у церкві Вестминстер. Имено краля глашели так, як на льо пришол шор и без якей окремей паради на самим концу. А бані пред меном краля прочитали мена одного жобрака. Так то пред Богом шикки еднаки, чи краля чи жобрак, одліку ше лем тот, котри ма вецей добрих ділох.

80 особи прибити на криж и спалени. Було то розумише у Еспанії у месту Алменралех. Большевики уж не знали яку шмерц идумац за невинних людаох, котри ше порели ірочи большевикох а за шлюбоду свойого народу. Вец надумали, да их прибито до крижох, іоскпу а бензину и запали. Так и зробели и 80 невини жертви згорели у найстрашнейших цукох.

Вельки дарунки за Церкву у Осноку.

Ми уж чинели, же монахи Блаути будузо у Осноку вельку церкву. Будзе то сана од найошних церквох у całej держави. Розумише, се будас коптац вельо. Але уж до терас ше нелі велі дарователє, котри дарую по вецей ари динари, двоже жертую аж по 100.000 д. а нову церкву. А што терас ше явел зос Загребу проф. у пенані Ебріч зос жецу, котри жертую на будовлю свугтскей церкві у Осноку 250.000 д. як фундацію за свойого покана. Найше надивичайни дух любви су Богу церкві и красни приклад, котри будзе длуго івнцци другим.

Попивецень церкві у Кашки.

На малу Матку Божу 31. септембра будзе Кашки поповецень нашей новей церкві отру нами людає того лєта з велькими жер-

твами а ише зос вециу даєху збудовали Вельки заслуги, же церква так фрмико збудована, ма каніжкки пановец Веч. Микола Орост. Народ ше приравн, да ше поповецень одбудас зос по вельким торжеством.

Винїци слабо стоя.

У околнїц Брода и Дякова а и у других крайних берба грозна будзе вельо слабша, од лоньскей. Винїци срацели вельо од перово-спора. Висатра, же вино будзе драгше. Зато шлївки того року бара уродасели у Славнїи и Босней. Уж терас ше предава шлївова паленка по 5-6 д. лигра

Школдре в нашого семинара

у Загребу маю буц у семинару 12. септ. а 14. почина школа. До 12. септ. най ніхто од школярох до семинаря не приходж

Длуго обчековани диндж

падал в пондзелок и воторок. Людає ше бала, же не годни пошан, бо суша тирвала скоро два месаца и не мож було урац. Терас диндж досц напал и жем кайлашца за оранє.

Тресло до слами

нашого брата Руска Павла Павловича Данкового при Брчней у Босни. Слама згорела ані ольваси зос Брчней не могли ніц помагач. Чкода досц велька.

Поможце дзивгнуц храм Божи.

у нашей парохї Десятина у Босней людає нами почали будовац нову церкву, бо до терас своей церкві не мали. Церква уж дивнута до крова, але довершиц ю нет а чим, бо народ бара худобни, а ту тому того року бул там бара слаби уродвай. Прето ше позволюю шикки нашо людає да поможу гоч а найменшу лепту нашим братом довершиц започату будовлю. Два раз дава, хто такой дава!

Жертви послац на Грекокат. Парох. Уред, Десятина, п. Приявор Босна.

За нашо дзеци.

ГОДЗИНА ШМЕРЦИ.

„Уедним краю далеко од нас — призоведал діло, — вст еднє годанина. Така як и наша на муре, лем вельо векна, а не накруцує ше нема показовкох. Ходзи вола и лем туч: тик... так...“

Як познац, кельо годани? То ніхто не зна, лем ей гадца. Йому досц попатриц на ню и дораз зна кельо секунди, не лем минути...

Але на кажде колїхнуце варешки, на кажде „тик“ умера еден человек. А тагда теї годаники — сам Бог. Вола зна, келі хто умре, котре вдерене кому призначене.

Кел би людає знали, як дойде до теї годаники, вони бк радо ишли и глядац, а кел би ю нашли и могли дознац, келі умру вони би ю стримовали и так би вола престала робити, погубела и могло би ше ю одрушиц...

Ало, дзе вола то іхто не зна...“

С. Саламон.

З БОГОМ ЗАПОЧИНАЙМЕ!

Уж зме скоичели лєтнї ферї або ваканції, звершел ше час шлюбодни од науки, а почина длути час работи, науки. Хоч дзеши на вадале и у часу ваканційох звичайно не лєвою, бо як можу так помагачу у работи свойим родителюм,

Младого калфу

гледа себе ва помоц ЯНКО ПРОВЧИ, цинелар у Петровцох. Обращиц ше треба на пьго лебо усмено, лебо штемено до Петровцох.

але ипак школска наука то найважнейша работа за нїх.

Велька то и красна работа за нїх тоти школска наука. — — — До теї роботи науки треба нам вельо сили и здравя волі и патри-валосци. Наши опове и мацери муша ше одрекнуч своих дзецох, друкш час за котри им помагали орає ферї, муша им куповац кнїжки и други школски ствари, муша обачив свойо дзеци, а им то не лєво бо терас чєши часи.

Нови школски рок започнаме як звичайно зос св. Службу Божу, тог дєнь треба нам особено горучо ше молиц Госнода Бога ж Божу Мацєр и вликих святих заступнїкох пред Богом и ангелом хранительюм, же би как Господє благословєл нашу роботу, а нашим родичюм да да сила и можносци да нас правнїко до школы послаца. Памтайме и молиме ше тим за миллиони украинских дзецох под большевиками, котри муша започинац школску науку без моливец и без Бога.

Плацели предплату.

Руски Керестур:

По 60 д: Гудак Йовген, 587, Гудак Мойсей, 587, Чокич Дюра, 336, Колесар Сфрем, Хлявєц Василь, Малацко Дюра, 263, Гаднянски Осиф, музик., Др. А. Навшайко, дохтор.

Рижни места:

О. Павич Юрий Н. Слц, 30 д, О. Дрогобецки Кирил Сошице, 60 д, Горник Михал Барбертон, Америка 126 д, Шанта Йовген Барбертон, Амер. 94 д, Стрибер Михал Кокур, 60 д, Тамко Янко Бачицє, 30 д, Костельник Яким, учит. Миклошевци, 60 д, Гаднянски Янко Цальски Рит, 100 д, Папуга Микола Мили Ивон, 60 д, Джуджар Михал Роговци, 60 д, Киш Митро, качмар Кула, 60 д.

(Далей будас.)

Весели куцик.

Добре повед. Питя ше пановец єдного малог школира: Мироню, поведі ми, дає вст Бог. Кел ми добре одповєш, добивши пома-ривчатко.

А и Вам, пановец, дам цали кошар пома-ривчатох, кел ми поведє, дає вст Бог!

Ровятшиел. Учителыка: Повєда ми Лим, цо то канибал (чловєк цо є людске месо).

Лим: Я не анам.

Учителыка: Слухай! Кел би ти жедоє свойого отца и мацєр, цо би ти кєц бул?

Лим: Бул бим широтє.

У дохтора. — А терас, молиц пана дохтора — гвари дохторох послужитель. — чека на вас еден чловєк, котри гвари, же уж бул у шикких найлєпших дохторох.

— А на цо ше вол найбарней повосун.

— На дохторох!...

Посилайце предплату!